

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא אביגיל פריי**

תובע **פרופ' שלמה מורן**

נגד

נתבעת **ערוץ יהודי ישראלי בע"מ**

פסק דין

- 1
- 2 .1. לפני תביעה שעניינה טענת התובע כי הנתבעת פעלה בניגוד לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-
- 3 1965, עת פרסמה ביום 7.5.2023 כתבה העוסקת בתובע ומטיחה בו האשמות שאין בינן לבין
- 4 המציאות דבר וחצי דבר לטענתו, תוך גרימת פגיעה קשה בתובע בעקבות הפרסום שהוגדר על
- 5 ידו מסית ושקרי.
- 6
- 7 .2. התובע הינו פרופ' אמריטוס למדעי המחשב בטכניון אשר פרש מהוראה בשנת 2015 ועוסק כיום
- 8 במחקר ובפעילות ציבורית.
- 9 הנתבעת הינה מפעילת ערוץ 14 בערוצים מקוונים ודיגיטליים.
- 10
- 11 **טענות התובע בתמצית-**
- 12
- 13 .3. ביום 7.5.2023 פורסמה בערוץ הדיגיטל של הנתבעת כתבה ובה נטען כאילו התובע העלה לאתר
- 14 האקדמיה מאמרים המשווים את הציונות הדתית ו/או היהודית לנאציזם וכאילו הוא מצטט
- 15 ומפרסם קטעים מהגותו הרעיונית כחלק מחומרי הלימוד בקורס.
- 16 התובע אינו מכחיש כי הוא או חזו בדעות מוצקות באשר לסכנה הנובעת מתפיסות לאומניות
- 17 בחלקים מהציבור הדתי לאומי, אך הוא אינו מערב את עמדותיו בעיסוקו האקדמי.
- 18 בקורסים שלו הקפיד התובע שלא לערב דעות פוליטיות כלל; מה גם שאת ההפניות למאמרי
- 19 הדעה שלו העלה לדף האינטרנט שלו רק לאחר פרישתו מהוראה בשנת 2015.
- 20 הפרסום נשוא התביעה פוגע בתובע ומייחס לו עבירת משמעת כמי שמגייס את משאבי המוסד
- 21 האקדמי במסגרתו הוא פועל לצרכים פוליטיים והפרסום אף הביא להגשת עצומה שקרית נגדו
- 22 ופגיעה בשמו הטוב.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

1 הנתבעת כלל לא פנתה לפני ביצוע הפרסום לתובע ולא טרחה לבדוק את אמיתות הטענות-
2 ולפיכך אינה זכאית להגנת תום הלב הקבועה בחוק.
3

טענות הנתבעת בתמצית-

4 .4 התובע מאשר כי נהג לפרסם את דעותיו הפוליטיות במסגרת עיסוקו האקדמי תוך ניצול מעמדו.
5 משנהג כך חשף עצמו לביקורת של סטודנטים ומשם גם לביקורת תקשורתית- ציבורית.
6 לראיה- גם הנהלת הטכניון דרשה ממנו להסיר את הפרסומים.
7 התובע נהג לתלות על דלת משרדו בטכניון במשך עשרות שנים פרסומים פוליטיים, נעדרי כל
8 קשר לתפקידו לטכניון, המשקפים את דעותיו הפוליטיות מהצד השמאלי של המפה הפוליטית.
9 התובע אף פרסם מאמרים וחומרים פוליטיים בדף הבית שלו באתר הפקולטה למדעי המחשב
10 בטכניון.
11 לפיכך הפרסום שבוצע על ידי הנתבעת והוא מושא התביעה הינו אמת ומשקף את המציאות.
12 אין בכתבה עובדה שאינה תואמת את המציאות.
13 התובע עירב את דעותיו הפוליטיות עם עיסוקו האקדמי כפרופסור למדעי המחשב.
14 הנתבעת תיארה את תלונות הסטודנטים ביחס לתובע ואת תוצאותיהן כפי שהיו במציאות.
15 כך גם טענה הנתבעת כי הפרסום אינו מהווה לשון הרע שכן הפרסום מציג את התובע כפי שהוא
16 מציג את עצמו ברבים.
17 הפרסום נעשה בהתאם לאמות מידה של עיתונאות אחראית הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור
18 לשון הרע- העובדות האמורות בו נכונות, הפרסום נעשה בתום לב ולא חרג מתחום הסביר.
19 כך גם ניתן למצוא בפרסום ענין ציבורי הן בשל נושא הפרסום והן בשל זהות התובע.
20 כן עומדת לנתבעת הגנת אמת בפרסום הקבועה בסעיף 14 לחוק.
21

22
23
24 .5 בישיבת ההוכחות העידו מנכ"ל הדיגיטל אצל הנתבעת- מר אריאל אדרי, התובע עצמו ופרופ'
25 עירד יבנה- עמיתו של התובע בטכניון.
26 התובע ביקש להורות על היפוך בסדר הבאת הראיות משלא היתה מחלוקת על הפרסום ותוכנו-
27 הבקשה התקבלה בהחלטה מנומקת.
28

29 .6 עם סיום מסכת העדויות סיכמו הצדדים טענותיהם ועתה בשלה השעה להכרעה בתובענה.
30

31 .7 בתביעה לפי הוראות חוק איסור לשון הרע, הנטל להוכיח קיום ההגנות מוטל על כתפי הנתבע
32 כמי שטוען לקיומן (וראו דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, תק-על 98(2)).
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

1 בבוא בית המשפט לקבוע את הנדרש להוכחה בהתאם להוראות החוק, נקבע מבחן בן ארבעה
 2 שלבים-
 3 "ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה
 4 ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם
 5 הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור 'בין שורותיו', כפי שמכלול זה עשוי
 6 להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי משמעות
 7 זו, מהווים הדברים 'לשון הרע' על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה 'פרסום'
 8 כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על
 9 הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של
 10 המפרסם לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי
 11 ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית.
 12 בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת
 13 הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע" (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקה 17
 14 (4.8.2008)

15
 16 יודגש כי על פי הוראות הדין אין צורך להוכיח קיומה של פגיעה בפועל בשמו הטוב של האדם
 17 אלא די בכך שהפרסום "עלול" להביא למצבים המנויים בחלופות בסעיף 1 לחוק (ע"א
 18 8345/08 נתן נ' מכרי (27.7.11)).
 19 בנוסף קבעה פסיקת בית המשפט כי המבחן לבחינת השאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע
 20 הינו המבחן האובייקטיבי לפיו פרסום ייחשב לשון הרע רק אם ייתפס ככזה על ידי האדם הסביר
 21 (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פד"י לא(2) 281).

האם הפרסום נשוא התביעה מהווה לשון הרע כהגדרתו בחוק?

22
 23
 24
 25 8. כתב התביעה לא כלל התייחסות מפורשת לביטויים הספציפיים אליהם התייחס התובע אולם
 26 עם הגשת הראיות ובסיכומיו הסתבר כי טרוניותיו של התובע מתמקדות בטענה כי הפרסום
 27 ייחס לתובע הכללת חומרים פוליטיים כחלק מחומרי הלימוד; ובלשון הכתבה-
 28 "באתר הוא מצטט ומפרסם קטעים מכתביו כחלק מחומרי לימוד הקורס".
 29 צילום דף הבית של התובע באתר הטכניון במועד בו פורסמה הכתבה (צורף כנספח 3 לראיות
 30 התובע) מעלה כי הדף כולל הפניות ל-3 מאמרים פי עטו של התובע שהינם מאמרים פוליטיים
 31 בהם רומז התובע כי חלקים מהציבור הדתי לאומי אוחזים באידאולוגיה בת השואה
 32 לאידאולוגיה הנאצית.
 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

1 לעניין זה אציין כבר כעת כי הפוסל- במומו פוסל. התובע אינו יכול להתעבר על כינוי המאמרים
2 אנטישמיים תוך הפניה לפסיקת בית המשפט שקבעה כי הכינוי "נאצי" הינו לשון הרע, ובאותה
3 נשימה להתייחס, גם אם לא במילים ברורות אלא ברמיזה ותוך הבהרה כי המדובר ברמז ישיר
4 לחלקים מהציבור הדתי לאומי כאילו הוא אוחז באידאולוגיה שוות ערך ותוכן לאידאולוגיה
5 נאצית.
6 גם התובע עצמו היה ער לחוסר ההלימה שבטיעון וציין כי לו זו הייתה הטענה היחידה בכתבה-
7 לא הייתה מוגשת תביעה.
8 ניסיונות התובע במסגרת סיכומיו לשוב ולהעלות טענות לעניין זה (וראו סעיף 36 לסיכומי
9 התובע), דינם לדחייה.
10
11 9. מהמבחנים שנקבעו על ידי הפסיקה לעניין היות ההתבטאויות "לשון הרע" כהגדרתה בחוק, יש
12 לבחון את משמעות הביטוי אליו מתייחסת התביעה.
13 טענת הנתבעת הינה כי הפרשנות שמבקש התובע לתת לאמור בכתבה הינה מגמתית ולמעשה
14 טענת הכתבה הינה כי הכתבות הפוליטיות שכתב התובע מצויות במאוחד עם חומרי הלימוד של
15 הקורסים שהעלה התובע.
16 טענת התובע הינה כי ייחוס עירוב פוליטיקה באקדמיה מהווה עבירה משמעתית חמורה וייחוס
17 התנהלות זו לתובע נועדה להשחיר פניו, לעלוב בו ולהביא לפגיעה ישירה בשמו הטוב.
18 הנתבעת אינה מכחישה טענות אלו של התובע ואינה מכחישה את עצם הפרסום ואת היותו
19 פרסום כהגדרתו לחוק איסור לשון הרע.
20 משכך הוכיח התובע כי המדובר בפרסום וכי ככל והאמור הינו תוכן הפרסום- המדובר בלשון
21 הרע.
22

האם קמה לנתבעת הגנה מההגנות הקבועות בחוק?

23
24
25 10. כאמור לעיל אין מחלוקת עובדתית כי במועד פרסום הכתבה כלל דף הבית של התובע כותרת-
26 פרסומים, בוגרים וכו' (Publications, Graduate students etc.).
27 לאחריה הפניה לשלושת המאמרים הפוליטיים שחיבר התובע, קו הפרדה ותחתיו חוברת לקורס
28 אלגוריתמים.
29 משכך, מהפן העובדתי הוכח כי התובע כלל בעמוד הבית שלו הן חומרי לימוד והן מאמרים
30 פוליטיים.
31 כך גם אין חולק כי המדובר בעמוד הבית באתר הטכניון- אתר המתופעל על ידי המוסד האקדמי.
32 כן אין חולק כי על דלת משרדו של התובע הדביק התובע כתבות פוליטיות התומכות בהשקפותיו
33 של התובע כפי שהובאו גם בכתבות שפורסמו בעמוד הבית שלו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 משכך בסיס הטענה העובדתית לפיה התובע עושה שימוש במשאבי הטכניון לצורך הצגת דעותיו
2 הפוליטיות עומד בקנה אחד עם המציאות כפי שהוכחה לפני בית המשפט.
3 התובע וכן פרופ' יבנה העידו כי דף הבית אינה הכתובת אליה פונים סטודנטים לצורך קבלת
4 חומרי הלימוד לקורסים וכי עובדה זו ידועה לסטודנטים הלומדים בטכניון (ראו פרוטוקול הדיון
5 מיום 5.11.2025, עמ' 10, שורות 31-24; עמ' 34, שורות 12-1).
6 עם זאת, הבדיקה האם מדובר בלשון הרע ובהגנות רלוונטיות מתייחסת לאדם הסביר ולא
7 לסטודנט בטכניון הסביר.
8 לאדם הסביר אין כל סיבה להניח כי עמוד הבית באתר הטכניון הינו חסר כל חשיבות מעשית;
9 נראה כי ההיפך הוא הנכון. עמוד הבית באתר הטכניון הינו לכאורה חלון הראווה של המרצה
10 המדובר ובעמוד זה ימצאו חומרי הלימוד הרלוונטיים.
11 לעמוד זה ייגש מי שמבקש לקבל מידע ביחס לאותו מרצה המלמד קורס מסוים.
12
13 הנתבעת טענה לקיומה של הגנת אמת בפרסום כאשר לפי הקבוע בסעיף 14 לחוק-
14 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת**
15 **והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט**
16 **לוואי שאין בו פגיעה של ממש."**
17
18 טענת הנתבעת לעניין זה הינה כי גם אם ייקבע כי הדבר בפרסום לא היה מדויק הרי שמדובר
19 בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש בתובע.
20 כאמור לעיל, הנתבעת מבקשת לפרש את האמור בכתבה לפיה המאמרים היו חלק מחומר
21 הלימוד כך שמשמעות הביטוי הינה כי חומר הלימוד נכלל באכסניה בה נכלל חומר הלימוד (וראו
22 סעיף 31 לסיכומי הנתבעת).
23 עם זאת, פרשנות זו לא הועלתה במסגרת תצהיר מנכ"ל הדיגיטל של הנתבעת; כך גם במסגרת
24 הדיון לא הועלתה טענה כאמור.
25 לאור הכלל לפיו יש לתת פירוש העולה מתוך הכתוב אין אלא לפרש את האמור בטקסט כפשוטו-
26 ולפיו המאמרים היו חלק מחומר הלימוד.
27 טענה זו אינה נכונה עובדתית ואף הנתבעת אינה טוענת לנכונות הטענה.
28
29 ראשית אבהיר כי בענייננו קיים ענין ציבורי כדרישת סעיף 14.
30 השימוש במשאבי האוניברסיטה והטענה לשימוש פוליטי במשאבים אלה מצדיקים פרסום
31 מקום בו קיימת לכאורה חריגה מהמקובל בנושאים אלה. התובע טען במסגרת סיכומיו כי הוא
32 לא עירב את דעותיו בעיסוקו האקדמי (ראו ס' 15 לסיכומיו) אולם הדברים אינם מתיישבים עם
33 הצגה על דלת חדרו בטכניון את עמדותיו הפוליטיות. מהאמור אין לי אלא להסיק כי התובע

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מתחמק מהאמת העובדתית לפיה עירב את עמדותיו הפוליטיות עם עבודתו באקדמיה שם מצא
2 לפרסם עמדות אלה.
3
4 אף התובע עצמו במסגרת טענותיו גורס כי הסוגיה שהועלתה במסגרת הכתבה משמעותית שאם
5 לא היתה כן- לא היה מגיש התובענה שלפני.
6
7 כידוע, הגנת אמת הפרסום לא תישלל רק בשל כך שלא הוכחה אמיתותו של "פרט לוואי שאין
8 בו פגיעה של ממש".
9 סייג זה מורכב משני תנאים מצטברים, שבהתקיימותם לא תישלל מהמפרסם ההגנה, גם אם
10 הפרסום כלל פרט שגוי או פרט שאמיתותו לא הוכחה.
11 **התנאי הראשון** לקביעת פרט כ"פרט לוואי" עוסק במשקלו היחסי של הפרט השגוי ביחס
12 למרכיבים אחרים של הפרסום או של לשון הרע שבו.
13 ככל שחלקו של הפרט השגוי ביחס לפרסום יהיה קטן יותר, כך ייטה בית המשפט לראות בו
14 "פרט לוואי". פרט לוואי הוא פרט נלווה או אינצידנטלי לחלק הנכון של הפרסום. הפרסום נדרש
15 לשקף "אמת שלמה" באופן שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל
16 מהפרסום, ושלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים. וראו אורי שנהר **דיני לשון הרע**
17 (2024) | פרק שלישי, עמ' 398 (אמיתות הפרסום ופרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש) וכן ת"א
18 (שלום ת"א) 64762-01-24 ד"ר **יפעת בן חיי-שגב נ' גיא פלג** (26.11.2025) בעיקר בסעיף 31 לפסק
19 הדין).
20 **התנאי השני** מתייחס למידת הפגיעה שנגרמה מהפרט השגוי. המבחן המקובל בפסיקה הוא
21 השוואתי: פרסום פרט שגוי ייחשב ככזה שאין בו פגיעה של ממש, אם הפגיעה שנגרמה מפרסום
22 הפרט השגוי אינה שונה באופן מהותי ומשמעותי מהפגיעה שהייתה נגרמת לנפגע אילו תוארה
23 המציאות העובדתית בצורה מדויקת.
24 אם ההבדל בין הנזק המסתבר מהפרסום השגוי לבין הנזק מהאמת הוא זניח, הפרט ייחשב
25 לפרט לוואי. מנגד, כאשר הכללת הפרט השגוי פוגעת בנפגע באופן שונה מהותית מהפגיעה
26 שהייתה נגרמת אילו תוארו העובדות לאשורן, לא תעמוד למפרסם הגנת סעיף 14.
27 גם פרט קטן יכול להיות משמעותי אם הוא "צובע את כלל הפרסום בצבעים קודרים בהרבה"
28 ממה שהיה ללא הפרט השגוי.
29 הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום, ובכלל זה כי הפרט השגוי הוא "פרט לוואי שאין בו פגיעה
30 של ממש", מוטל על המפרסם. בית המשפט בוחן את הדברים באופן אובייקטיבי, תוך השוואה
31 בין תוכן הפרסום לבין המציאות העובדתית כפי שנקבעה על ידו. הגנה זו אינה מותנית בתום
32 ליבו של המפרסם.
33 משמעות הדבר היא שאם המפרסם מצליח להוכיח את אמיתות הפרסום ואת קיומו של עניין
34 ציבורי, לא תהיה חשיבות למניעיו, למטרותיו, או לשאלה אם נקט אמצעים סבירים לביורר

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 האמת, לרבות בקשת תגובה מהנפגע. (ת"א (שלום אשד') 10434-08-22 אייל בן שמחון נ' מנחם
2 גלילי (26.11.2024)).
- 3
- 4 14. לאור האמור יש להכריע האם הפרסום שלפני, אשר הוכרע כי אינו משקף נכונה את המציאות,
5 מהווה פרט לוואי- ולדידי התשובה לשאלה זו הינה חיובית.
- 6 הבסיס העובדתי לאמור בכתבה ככלל הינו שימוש לא ראוי של התובע במשאבי האוניברסיטה
7 לצורך הפצת עמדתו הפוליטית. זו ליבת הטענה שהועלתה בכתבה כנגד התובע וכאמור לעיל,
8 טענה זו לא הוכחה עובדתית על ידו.
- 9 התכנים שפורסמו על דלת משרדו והמאמרים שפורסמו על ידו בדף הבית באתר האוניברסיטה
10 הן עובדות שאין עליהן מחלוקת. הטענה כי המאמרים היוו חלק מחומר הלימוד הינה פרשנות
11 סבירה לאמור בכתבה (אף שכאמור אינה הפרשנות היחידה כפי שפורט לעיל) אולם היא אינה
12 מהווה סטייה הגורמת לפגיעה שונה מהותית במכלול הטענות שהובאו על ידי הנתבעת במסגרת
13 הכתבה.
- 14 התובע ניסה במסגרת חקירתו להקטין את הפרטים שנמצאו מדויקים (כך למשל הטענה כי חדרו
15 נמצא במקום בו אין הסטודנטים שוהים – עמ' 12, שורה 11-12; עמ' 31, שורה 13-14; העובדה
16 שבסופו של יום מצא הדיקן כי ראוי להסיר את המאמרים מדף הבית- עמ' 20, שורה 34-35; עמ'
17 21, שורות 12-22, 29-30; עמ' 22, שורות 1-4; עמ' 25, שורה 29 ואילך).
- 18 עם זאת, בסופו של יום המחאה והפרסום הביאו לשינוי בהתנהלות האוניברסיטה והתובע עצמו.
19 התובע עצמו אף הבהיר כי האמור בכתבה לא הביא לפגיעה בתפקידו או לנקיטת צעדים
20 משמעותיים כנגדו וזאת כאמור חרף טענתו כי אותו מקטע שייחס לו הכללת מאמרים פוליטיים
21 חלק מחומרי הלימוד- והדבר מחזק את הקביעה כי אותו מקטע היה פרט לוואי שאין לו משקל
22 סגולי עצמאי ולא שינה ממהותה של הכתבה ושל הטענות המועלות בה.
- 23
- 24 15. משכך, אני קובעת כי חלה על הפרסום ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
- 25
- 26 16. למעלה מן הצורך אתיחס בקצרה לטענות הנתבעת הנוספות ביחס לתחולת ההגנות הקבועות
27 בסעיף 15.
- 28 כזכור, טענה הנתבעת לתחולת ההגנות הקבועות בסעיפים 15(2), 15(4) ו-15(6) לחוק.
29 על מנת שתחול בענייננו אחת ההגנות הקבועות בסעיף 15, יש לבחון קיומו של תום לב בפרסום
30 כאשר חזקת תום הלב קבועה בסעיף 16 לחוק הקובע-
31 **"(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום
32 אחת מאלה:**
- 33 **(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;**

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח
2 אם אמת הוא אם לא;
- 3 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
4 המוגנים על-ידי סעיף 15.
- 5
- 6 17. כפי שכבר נקבע לעיל, הרכיב בכתבה המתייחס לפרסום המאמרים כחלק מחומר הלימוד אינו
7 אמת. מלבד טענה בעלמא כי הנתבעת בדקה את הטענות שהועלו במסגרת הכתבה לא הובהר
8 כיצד בוצעה הבדיקה וגם תגובת הטכניון שהובאה הייתה למכתב תנועת "אם תרצו" שהובא
9 בכתבה ולא תגובה ביחס לפרסום עצמו. הפרסום אף חרג מהאמור במכתב תנועת "אם תרצו"
10 (נספח 2 למוצגי הנתבעת) שאינה מאזכרת טענה ביחס להיות המאמרים חלק מחומר הלימוד.
11
- 12 18. הגנת תום הלב אינה תלויה באמיתות הדברים שפורסמו, והיא רלוונטית גם במקרים שבהם
13 הפרסום אינו אמת או שלא ניתן להוכיח את אמיתותו.
14 עם זאת, היא מותנית בקיומו של תום לב מצד המפרסם.
15 הגנת סעיף 15(2) לחוק, המכונה "הגנת העיתונאות האחראית", קמה למפרסם אם עשה את
16 הפרסום בתום לב, וכן אם היחסים בינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
17 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום.
18 תום הלב הנדרש כולל יסודות סובייקטיביים ואובייקטיביים.
19 המימד האובייקטיבי בא לידי ביטוי בהצבת סטנדרט של "עיתונאות אחראית", הדורש
20 מהמפרסם אופן התנהלות סביר והוגן. הגנת העיתונות האחראית הובהרה במסגרת דני"א
21 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (18.9.2014).
22 אחת האינדיקציות המרכזיות למילוי סטנדרט "עיתונאות אחראית" ותום לב היא פנייה
23 מוקדמת של המפרסם למושא הפרסום ומתן הזדמנות סבירה והוגנת להגיב לדברים עובר
24 לפרסומם.
25 חובה זו נדרשת כאמצעי לאימות העובדות ולביסוס המידע המובא במסגרת הכתבה העיתונאית.
26 אי-נקיטת אמצעים סבירים לאימות העובדות, לרבות אי-קבלת התייחסות הנפגע הפוטנציאלי,
27 עלולה להקים חזקה כי הפרסום נעשה שלא בתום לב. השוו למשל לת"א (שלום ת"א) 42864-
28 07-21 שגב ישראל אפריאט נ' תאגיד השידור הישראלי (12.2.2025).
29
- 30 19. ביחס להגנה הקבועה בסעיף 15 (4) לחוק- עיון בכתבה מעלה כי היא אינה מנוסחת בצורה ברורה
31 כהבעת דעה אלא כעובדה- "עיון... מעלה כי..."; הניסוח אינה מתייחס למסקנה או לדעה של
32 הכתב. למותר לציין כי הנתבעת אף לא הביאה לעדות את כתב הכתבה ולא ניתן היה ללמוד על

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

1 כוונתו או דעתו והדבר מקים עליה את החזקה כי הבאת עדותו היתה עשויה לשמש לרעתה
 2 בהתאם להלכות בעניין.
 3
 4 20. באשר להגנה הקבועה בסעיף 15 (6) לחוק, לו היתה מוכחת התקיימות החזקה ביחס לתום הלב
 5 היה מקום לקבוע כי ההגנה האמורה חלה בענייננו, בהיות הפרסום ביקורת על פעולה שעשה
 6 התובע בפומבי.
 7 דא עקא, כאמור לעיל, לא ניתן לקבוע כי פעולות הנתבעת בוצעו בתום לב שכן לאור הוראות
 8 סעיף 16(ב)(2) איני סבורה כי הנתבעת הוכיחה כי פעלה באמצעים סבירים להיווכח אם האמור
 9 בפרסום אמת אם לאו.
 10
 11 21. הצדדים לא נדרשו לשאלת היחס בין סעיפים 14 ו-15 לחוק; בית המשפט נדרשו בדרך אגב
 12 לשאלה. החשש שהועלה בענין זה היה בין היתר כי ביהמ"ש יאלצו הלכה למעשה לקיים בירור
 13 משפטי ביחס לסוגיית האמת שבמחלוקת.
 14 כך למשל בתא (ת"א) 64160-03-22 אלעזר שטרן נ' רשת מזיה בע"מ (27.8.2024) דן בית
 15 המשפט בשאלה האם יש מקום לאפשר הגנה הנתבעת הן ביחס להוראות סעיף 14 ובמקביל
 16 להגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק.
 17 כשלעצמי אני סבורה כי לאור המשמעות הנודעת לחופש הביטוי בשיטתנו המשפטית, לעידוד
 18 זכותה של התקשורת לעסוק בסוגיות שנויות במחלוקת תוך הקפדה על מסירת מידע מדויק
 19 במידת האפשר אולם במקביל תוך אי הזקקות לעמידה על קוצו של יוד מקום בו לוז הטענות
 20 נשמר, יש מקום לאפשר בחינת מירב ההגנות האפשריות.
 21 בענייני לא מצאתי מקום להידרש לסוגיה שכן הבירור העובדתי היה פשוט ולא חייב קיומו של
 22 הליך עובדתי ארוך ומשמעותי.
 23

סיכום של דברים-

24
 25
 26 22. לאור קיומה של הגנה לפי סעיף 14 לחוק כמפורט לעיל, אני דוחה את התביעה.
 27 בשים לב להכרעות העובדתיות שפורטו ביחס לדיוק הפרסום והיעילות שבניהול ההליך, יישא
 28 כל צד בהוצאותיו.
 29

זכות ערעור כדין.

30
 31
 32 ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ו, 15 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.
 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10253-09-23 מורן נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

תיק חיצוני:

אביגיל פריי, שופטת, סגנית הנשיא

1
2

